

Udskriftsdato: 30. april 2026 (Gældende)

Ikke kritik af afslag på aktindsigt i oplysninger, der indgik i en konkret personalesag, jf. offentlighedslovens § 21, stk. 2

Ministerium: Folketingets Ombudsmand

Journalnummer: Sag nr. 16/05253

Ikke kritik af afslag på aktindsigt i oplysninger, der indgik i en konkret personalesag, jf. offentlighedslovens § 21, stk. 2

Svar til journalist A ved medie B

06-06-2017

Sag nr. 16/05253

KL's afslag på aktindsigt af 2. og 5. december 2016 i oplysninger i en konkret personalesag

Jeg har nu færdigbehandlet din sag.

Jeg kan ikke kritisere, at KL afslog at give dig aktindsigt i oplysninger om eventuelle tilbagebetalinger foretaget af en tidligere kontorchef i KL.

Du kan læse nærmere om begrundelsen for mit resultat nedenfor i afsnittet ”Ombudsmandens udtalelse”. Sidst i udtalelsen (fra s. 7) er der en sagsfremstilling.

Ombudsmandens udtalelse

1. Hvad drejer sagen sig om?

Sagen drejer sig om din ret til aktindsigt hos KL i oplysninger om eventuelle tilbagebetalinger foretaget af en tidligere kontorchef i KL i perioden 15. oktober – 30. november 2016 på baggrund af uregelmæssigheder i forbindelse med refusion af udgifter til tjenesterejser mv.

KL har afvist at udlevere oplysninger herom med henvisning til, at oplysninger af en sådan karakter indgår i en sag om enkeltpersoners ansættelsesforhold i det offentlige tjeneste, jf. offentlighedslovens § 21, stk. 2.

Du støtter din klage på, at et krav om tilbagebetaling må forstås som en disciplinær reaktion omfattet af offentlighedslovens § 21, stk. 3, 2. pkt. Du mener derfor, at oplysningerne ikke kan undtages fra aktindsigt.

KL har i den forbindelse oplyst, at der ikke er oplysninger i sagen omfattet af offentlighedslovens § 21, stk. 3, 2. pkt.

2. Retsgrundlaget

§ 21 i offentlighedsloven (lov nr. 606 af 12. juni 2013 om offentlighed i forvaltningen) lyder således:

”§ 21. Retten til aktindsigt omfatter ikke sager om ansættelse eller forfremmelse i det offentlige tjeneste.

Stk. 2. Retten til aktindsigt omfatter bortset fra bestemmelsen i § 8 heller ikke andre sager om enkeltpersoners ansættelsesforhold i det offentlige tjeneste, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. I sager som nævnt i stk. 2 skal der i overensstemmelse med lovens almindelige regler meddeles indsigt i oplysninger om den ansattes navn, stilling, uddannelse, arbejdsopgaver, lønmæssige forhold og tjensterejser. For så vidt angår ansatte i chefstillinger, gælder lovens almindelige regler endvidere for oplysninger om disciplinære reaktioner i form af advarsel eller derover. Det gælder dog kun for et tidsrum af 2 år efter, at den endelige afgørelse er truffet.

...

Stk. 6. Stk. 1-5 gælder også for institutioner m.v., der i medfør af §§ 3 og 4 er omfattet af loven.”

I forarbejderne til bestemmelsen er bl.a. anført følgende (lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013):

”Bestemmelsen i *stk. 2* indeholder en delvis undtagelse af sager om enkeltpersoners ansættelsesforhold i det offentlige tjeneste (konkrete personalesager) og svarer som nævnt indholdsmæssigt til gældende lovs § 2, stk. 2, 2. pkt., samt stk. 3 og 4.

Bestemmelsen er *begrundet* i dels hensynet til at sikre ansatte mod den usikkerhed og utryghed, der kan følge af, at en borger begærer aktindsigt i ansattes personaleoplysninger, dels hensynet til, at offentlighed i personalesager vil kunne bevirke, at det offentlige som følge af den nævnte usikkerhed og utryghed ikke kan tiltrække – og fastholde – de bedst kvalificerede medarbejdere.

Bestemmelsen vil typisk finde anvendelse på '*almindelige personalesager*', dvs. de sager, der normalt oprettes ved en medarbejders tiltræden, og hvor der løbende lægges oplysninger om medarbejderens personaleforhold, herunder f.eks. oplysninger om grundløn, ferieoversigter, personalebedømmelser mv. Herudover omfatter bestemmelsen bl.a. sager vedrørende suspension og afskedigelse samt klagesager vedrørende den ansattes adfærd.

...

Hvis en sag omfattes af bestemmelsen i stk. 2, indebærer det, at samtlige dokumenter og oplysninger i sagen – uanset det nærmere indhold – som udgangspunkt er undtaget fra aktindsigt.

Det nævnte udgangspunkt er dog for det første modificeret ved, at det i *stk. 3, 1. pkt.*, er bestemt, at visse 'standardprægede' oplysninger – såsom den ansattes navn, stilling, uddannelse og arbejdsopgaver – er omfattet af loven.

For det andet er det nævnte udgangspunkt modificeret ved, at det i *stk. 3, 2. pkt.*, er bestemt, at oplysninger om disciplinære reaktioner i form af advarsel eller derover, for så vidt angår ansatte i chefstillinger, er omfattet af loven. Det gælder dog kun i et tidsrum af to år efter, at den endelige afgørelse herom er truffet.

Det forhold, at de oplysningstyper, der er nævnt i stk. 3, er omfattet af loven, betyder på den ene side, at de ikke kan undtages fra aktindsigt efter undtagelsesbestemmelsen i stk. 2, og på den anden side, at spørgsmålet om aktindsigt i oplysningerne skal afgøres efter lovens almindelige regler. Oplysningerne vil derfor principielt set kunne undtages fra aktindsigt efter f.eks. lovforslagets § 30, stk. 1, nr. 1, hvorefter retten til aktindsigt ikke omfatter oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold. ”

Jeg kan også henvise til betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven, s. 466 ff. og s. 497 ff., samt Mohammad Ahsan, Offentlighedsloven med kommentarer, 1. udgave, 1. oplag (2014), s. 362 ff.

Bestemmelsen i offentlighedslovens § 21, stk. 3, svarer indholdsmæssigt til § 2, stk. 3, i den tidligere offentlighedslov (lov nr. 572 af 19. december 1985, som bl.a. ændret ved lov nr. 276 af 13. maj 1998).

Af forarbejderne til den tidligere § 2, stk. 3, jf. Folketingstidende 1997-98, tillæg A, sp. 896 f., fremgår bl.a. følgende om, hvilke dokumenter og oplysninger der er omfattet af retten til aktindsigt i forbindelse med en disciplinær reaktion:

”Det er kun oplysninger om selve den disciplinære reaktion – dvs. ansættelsesmyndighedens skrivelse med den endelige afgørelse i sagen – der er omfattet af loven. Andre dokumenter og oplysninger i sagen (der typisk alligevel ville kunne undtages efter § 13, stk. 1, nr. 3) er ikke omfattet. Det gælder f.eks. udskrifter fra tjenstlige forhør og forhørslederens beretning. Afgørelser om, at der *ikke* er grundlag for at iværksætte en disciplinær reaktion, er heller ikke omfattet. Navnlig i tilfælde, hvor det er almindeligt kendt, at der har verseret en disciplinærsag, vil den ansatte imidlertid ofte selv have en interesse i at offentliggøre en sådan afgørelse.

...

I de formentlig sjældne tilfælde, hvor der ikke træffes en formel afgørelse om en disciplinær reaktion, men hvor det af myndighedernes afsluttende skrivelse i sagen fremgår, at der ville være grundlag for en reaktion af den nævnte karakter, er denne skrivelse omfattet af loven. Det kan f.eks. være en tilkendegivelse om, at der – som følge af, at den ansatte allerede frivilligt har påtaget sig andre arbejdsopgaver –

ikke foretages yderligere i sagen, men at der ville have været grundlag for en overførelse til andet arbejde, som disciplinær reaktion. ”

Se i den forbindelse også Mohammad Ahsan, Offentlighedsloven med kommentarer (2014), s. 374.

3. Min vurdering

3.1. Aktindsigt efter offentlighedslovens § 21, stk. 3

KL er som udgangspunkt omfattet af offentlighedsloven, jf. lovens § 3, stk. 1, nr. 3. Det fremgår i den forbindelse af offentlighedslovens § 21, stk. 6, at § 21, stk. 1-5, også gælder for KL.

Jeg er enig med KL i, at oplysninger om eventuelle frivillige tilbagebetalinger eller tilbagebetalingskrav i anledning af uregelmæssigheder i forbindelse med refusion af udgifter til tjenesterejser må henregnes til ”sager om enkeltpersoners ansættelsesforhold i det offentliges tjeneste”, jf. § 21, stk. 2. Sådanne sager er efter bestemmelsen som udgangspunkt ikke omfattet af retten til aktindsigt.

Efter § 21, stk. 3, 1. pkt., skal der dog i overensstemmelse med lovens almindelige regler meddeles aktindsigt i visse typer af personaleoplysninger, bl.a. oplysninger om tjenesterejser.

Efter § 21, stk. 3, 2. pkt., gælder lovens almindelige regler for så vidt angår ansatte i chefstillinger endvidere for oplysninger om disciplinære reaktioner i form af advarsel eller derover for et tidsrum af 2 år efter, at den endelige afgørelse er truffet.

Det forhold, at aktindsigt skal meddeles i overensstemmelse med ”lovens almindelige regler”, indebærer, at oplysninger omfattet af § 21, stk. 3, efter omstændighederne vil kunne undtages fra aktindsigt efter bestemmelserne i offentlighedslovens §§ 30-33.

Du har ved KL's afgørelse af 29. november 2016 fået aktindsigt i oplysninger om den tidligere kontorchefs tjenesterejser, jf. § 21, stk. 3, 1. pkt.

Jeg har fra KL modtaget kopi af relevant materiale fra kontorchefens personalesag til brug for vurderingen af din ret til aktindsigt i oplysninger om eventuelle frivillige tilbagebetalinger eller tilbagebetalingskrav. Jeg har overvejet, om der heri er indeholdt yderligere oplysninger omfattet af § 21, stk. 3, 1. pkt., som du har ret til aktindsigt i.

Det er min opfattelse, at der ikke findes sådanne oplysninger i materialet.

Efter min gennemgang af materialet kan jeg ikke kritisere KL's vurdering af, at der ikke var oplysninger i sagen omfattet af § 21, stk. 3, 2. pkt.

Jeg må desuden forstå, at der ikke i andre sager hos KL indgår oplysninger af den karakter, som du efterspørger.

Samlet set kan jeg derfor ikke kritisere KL's afslag på aktindsigt.

3.2. Indsigt i oplysningerne efter princippet om meroffentlighed

Bestemmelsen i offentlighedslovens § 14 om meroffentlighed lyder således:

”§ 14. Det skal i forbindelse med behandlingen af en anmodning om aktindsigt overvejes, om der kan gives aktindsigt i dokumenter og oplysninger i videre omfang, end hvad der følger af §§ 23-35. Der kan gives aktindsigt i videre omfang, medmindre det vil være i strid med anden lovgivning, herunder regler om tavshedspligt og regler i lov om behandling af personoplysninger.

Stk. 2. Stk. 1 gælder også i forbindelse med behandlingen af en anmodning om aktindsigt i dokumenter og oplysninger, som indgår i sager, der er undtaget fra aktindsigt efter §§ 19-21.”

KL har i sine e-mails af 2. og 5. december 2016 ikke over for dig direkte taget stilling til, om KL fandt anledning til at give dig indsigt i oplysningerne efter princippet om meroffentlighed i offentlighedslovens § 14.

KL har i udtalelsen til mig af 11. januar 2017 anført, at KL ikke har fundet anledning til at give meraktindsigt i oplysningerne, idet der er tale om tavshedsbelagte oplysninger. KL har i den forbindelse henvist til princippet i forvaltningslovens § 27 og persondatalovens § 8, stk. 4 og 5.

Efter min gennemgang af sagen kan jeg ikke kritisere, at KL ikke har meddelt dig aktindsigt efter meroffentlighedsprincippet, jf. § 14 i offentlighedsloven.

Bemærkningerne i din e-mail af 19. april 2017 vedrørende KL's manglende politianmeldelse af den tidligere kontorchef og mulige personlige interesser i KL's direktion i at undgå offentlighed om sagen kan ikke føre til en ændret vurdering.

Jeg foretager mig herefter ikke mere i sagen.

Med venlig hilsen

Jørgen Steen Sørensen

Kopi til:

KL

Sagsfremstilling

Den 29. november 2016 fik du aktindsigt hos KL i en række oplysninger om bl.a. daværende kontorchef C's og en anden navngiven medarbejders udgifter til rejseaktiviteter og repræsentation mv.

I fortsættelse heraf sendte du en e-mail af 1. december 2016 til KL, hvor du spurgte om følgende:

”Er regningerne som C har tilbagebetalt indeholdt i mit aktindsigtsvar som jeg fik i går?”

Og vil I ikke lige oplyse præcis hvad C har måtte betale tilbage siden 15. oktober-30.november? (bilag og dato for tilbagebetaling bedes oplyses)”.

Den 2. december 2016 skrev KL i den anledning således til dig i en e-mail:

”I relation til de mere konkrete spørgsmål, som du stiller vedrørende C, må jeg meddele, at KL ikke har mulighed for at svare herpå. Det skyldes, at der er tale om en personalesag, og som du ved, er der ikke adgang til aktindsigt heri. Som du sikkert også ved, er KL tværtimod i forhold til sådanne sager underlagt tavshedspligt, der effektivt hindrer os i at svare.”

Samme dag skrev du tilbage til KL, at C var kontorchef, og at der derfor efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 21, stk. 3, 2. pkt., var adgang til aktindsigt i oplysninger om disciplinære reaktioner. Du skrev i øvrigt følgende:

”Jeg vil derfor fastholde at jeg selvfølgelig har mulighed for at få oplyst, hvad kontorchefen har måtte tilbagebetale af bilag, hvilket i den grad er i offentlighedens interesse at få frem. Jeg vil gerne bede om det samlede tilbagebetalte beløb, samt hvert enkel bilag som er tilbagebetalt i perioden 15. oktober til 30. november jf min forespørgsel 1. december.”

KL svarede ved en e-mail af 5. december 2016 bl.a. således:

”Idet jeg henviser til din e-mail af 2. december 2016 kan jeg oplyse, at sager om ansættelse og forfremmelse i det offentlige tjeneste er undtaget fra retten til aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 21, stk. 1.

Tilsvarende er også andre sager om enkeltpersoners ansættelsesforhold i medfør af offentlighedslovens § 21, stk. 2, undtaget fra aktindsigt. Dette kan fx være sager om suspension og afskedigelse. Når en sag er omfattet af § 21, stk. 2, er samtlige dokumenter og oplysninger i sagen som udgangspunkt undtaget fra aktindsigt.

Som undtagelse hertil er der adgang til oplysninger af standardpræget karakter – fx oplysninger om medarbejderes tjenesterejser, jf. offentlighedslovens § 21, stk. 3, 1. pkt. (...)

Det er korrekt, at der også i medfør af offentlighedslovens § 21, stk. 3, 2. pkt., i forhold til ansatte i chefstillinger, kan meddeles aktindsigt i oplysninger om disciplinære reaktioner i form af advarsel eller derover for et tidsrum af 2 år efter, at den endelige afgørelse herom er truffet. I relation hertil kan KL oplyse, at der ikke foreligger oplysninger omfattet af denne undtagelsesbestemmelse.”

Den 5. december 2016 klagede du til mig. Du anførte, at krav om tilbagebetaling måtte forstås som en disciplinær reaktion, og at du derfor havde ret til aktindsigt i oplysninger herom efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 21, stk. 3, 2. pkt.

I anledning af din klage bad jeg den 14. december 2016 KL om en udtalelse og om at låne sagens akter.

Den 12. januar 2017 fremsendte KL sit høringssvar af 11. januar 2017. KL bad om, at dele af høringssvaret ikke blev sendt til dig som led i partshøring, da du ellers ville blive gjort bekendt med oplysninger, som KL vurderede, at der ikke var ret til aktindsigt i.

Af de dele af svaret, som du blev gjort bekendt med, fremgik bl.a. følgende:

”1.7 Med henvisning til journalist A’s e-mail af 1. december 2016 skal KL således bemærke, at e-mailen, sådan som det udtrykkeligt fremgår, er baseret på den præmis, at C – og helt konkret i perioden fra den 15. oktober 2016 til den 30. november 2016 – har tilbagebetalt et antal regninger til KL. [Tekst overstreget og derfor udeladt; min bemærkning]. Det bemærkes videre, at der i A’s e-mail af 1. december 2016 i øvrigt ikke var indeholdt nye aktindsigtsbegøring, men at der alene blev stillet spørgsmål af opklarende karakter til det allerede udleverede materiale.

1.8 [Tekst overstreget og derfor udeladt; min bemærkning]. Dette dels på grund af offentlighedslovens regler om aktindsigt, jf. nærmere herom nedenfor, dels på grund af regler om tavshedspligt. I forhold til regler om tavshedspligt henvises til princippet i forvaltningslovens § 27 samt til bl.a. persondatalovens § 8, stk. 4 og stk. 5, hvorefter KL ikke kan udtale sig om [tekst overstreget og derfor udeladt; min bemærkning].

...

2. A’s klage til ombudsmanden af 5. december 2016

2.1 Som det fremgår af A’s klage til ombudsmanden, er et krav om tilbagebetaling efter A’s opfattelse at betragte som en disciplinær reaktion, og må følgelig være omfattet af retten til aktindsigt.

2.2 Idet KL ikke er enig heri, skal det indledningsvis præciseres [tekst overstreget og derfor udeladt; min bemærkning].

2.3 Om den nærmere begrundelse herfor kan KL oplyse, at det følger af offentlighedslovens § 21, stk. 1, at sager om ansættelse og forfremmelse i det offentliges tjeneste er undtaget fra retten til aktindsigt.

Tilsvarende er også andre sager om enkeltpersoners ansættelsesforhold i medfør af offentlighedslovens § 21, stk. 2, undtaget fra aktindsigt.

Som undtagelse hertil skal der i overensstemmelse med lovens almindelige regler meddeles aktindsigt i oplysninger om den ansattes navn, stilling, uddannelse, arbejdsopgaver, lønningsmæssige forhold og tjenesterejser, jf. offentlighedslovens § 21, stk. 3, 1. pkt.

For så vidt angår ansatte i chefstillinger, gælder lovens almindelige regler endvidere for oplysninger om disciplinære reaktioner i form af advarsel eller derover, jf. offentlighedslovens § 21, stk. 3, 2. pkt. Det gælder dog kun for et tidsrum af 2 år efter, at den endelige afgørelse er truffet, jf. offentlighedslovens § 21, stk. 3, 3. pkt.

Endelig følger det af offentlighedslovens § 21, stk. 6, at stk. 1-5 også gælder for institutioner mv., der i medfør af §§ 3 og 4 er omfattet af loven, herunder KL.

2.4 Reglerne om undtagelse af konkrete personalesager fra retten til aktindsigt blev oprindeligt indført ved lov nr. 276 af 13. maj 1998.

Om rækkevidden af den tidligere gældende offentlighedslovs § 2, stk. 3, 2. pkt., der indholdsmæssigt svarer til den gældende offentlighedslovs § 21, stk. 3, 2. pkt., om disciplinære reaktioner, følger det af forarbejderne til lov nr. 276, side 8 (de specielle bemærkninger):

'Efter forslaget omfatter loven for de nævnte personers vedkommende ikke oplysninger om enhver disciplinær reaktion. Der skal være tale om en disciplinær reaktion af advarsel eller derover. Der kan for tjenestemænds vedkommende f.eks. være tale om irettesættelse, bøde, degradation eller afsked, jf. tjenestemandenslovens § 24 og de tilsvarende regler i kommunale og amtskommunale tjenestemandensregulativer. For andre ansatte kan der f.eks. være tale om ændring af arbejdsopgaver, afskedigelse eller bortvisning af disciplinære grunde. Oplysninger om reaktioner under det anførte niveau er ikke omfattet af loven, uanset hvilken ansat det drejer sig om. Der kan f.eks. være tale om 'tjenstlige tilkendegivelser', herunder henstillinger og påmindelser m.v. i anledning af forhold, som myndigheden anser for kritisable, men hvor der ikke er fundet tilstrækkeligt grundlag for at iværksætte en formel disciplinærfølgning. Det er kun oplysninger om selve den disciplinære reaktion – dvs. ansættelsesmyndighedens skrivelse med den endelige afgørelse i sagen – der er omfattet af loven. Andre dokumenter og oplysninger i sagen (der typisk alligevel ville kunne undtages efter § 13, stk. 1, nr. 3) er ikke omfattet. Det gælder f.eks. udskrifter af protokollen fra tjenestelige forhør og forhørslederens beretning. Afgørelser om, at der ikke er grundlag for at iværksætte en disciplinær reaktion, er heller ikke omfattet. Navnlig i tilfælde, hvor det er almindeligt kendt, at der har verseret en disciplinærsag, vil den ansatte imidlertid ofte selv have en interesse i at offentliggøre en sådan afgørelse. Indgår der i afgørelsen oplysninger om tidligere disciplinære reaktioner, er disse kun omfattet af loven, såfremt betingelserne i bestemmelsen for deres vedkommende er opfyldt. F.eks. vil en oplysning i afgørelsen om en tjenesteforseelse, der er begået før den pågældendes ansættelse i en chefstilling, ikke være omfattet af loven.'

[KL's understregninger]

2.5 Af betænkning 1349/1997 om aktindsigt i personalesager, jf. side 79, der lå til grund for indførelsen af reglerne om undtagelse af konkrete personalesager fra retten til aktindsigt, fremgår det i overensstemmelse med det i lovforslaget anførte:

'...

For andre ansatte kan der f.eks. være tale om ændring af arbejdsopgaver, afskedigelse eller bortvisning af disciplinære grunde.

...

Det er kun oplysninger om selve den disciplinære reaktion – dvs. ansættelsesmyndighedens skrivelse med den endelige afgørelse i sagen – der er omfattet af loven. Andre dokumenter og oplysninger i sagen (der typisk alligevel vil kunne undtages efter § 13, stk. 1, nr. 3) er ikke omfattet.'

2.6 Om rækkevidden af den tidligere gældende offentlighedslovs § 2, stk. 3, 2. pkt., kan der fra den juridiske litteratur bl.a. henvises til Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret, 2003, side 402, hvoraf det følger:

'De oplysninger der er inddraget under offentlighedsloven i § 2, stk. 3, 2. pkt., er oplysninger om disciplinærstraf efter tjenestemandsløvgivningen. For overenskomstansatte gælder det oplysninger om advarsel, ændring af stillingsforhold, afskedigelse eller bortvisning af disciplinære grunde. Udenfor falder uformel påtale, påmindelser samt bebyrdende personaleafgørelser som ikke er af disciplinær art. Opsigelse på grund af uegnethed eller samarbejdsvanskeligheder er et særligt problem i forhold til overenskomstansatte chefer. For de tjenestemandsansatte er det afgørende om afgørelsen formelt er truffet efter de særlige regler om disciplinær foranstaltning. Overenskomstansatte er imidlertid ikke undergivet tilsvarende regler. Om reaktionen er af disciplinær karakter, må derfor bero på en konkret vurdering.'

2.7 Af betænkning 1510/2009 om Offentlighedsloven, jf. side 471, er der om den tidligere gældende offentlighedslovs § 2, stk. 3, 2. pkt., endvidere anført:

'Bestemmelsen er endvidere begrænset til kun at omfatte disciplinære reaktioner af en vis alvor, idet der skal være tale om en disciplinær reaktion i form af en advarsel eller derover. Oplysninger om reaktioner under dette niveau, f.eks. tjenestelige tilkendegivelser i form af henstillinger, påmindelser mv., er ikke omfattet af loven.

Som eksempler på disciplinære reaktioner, der er omfattet af loven, jf. § 2, stk. 3, nævner bemærkningerne til bestemmelsen for tjenestemandens vedkommende irettesættelse, bøde, degradering eller afsked, og for overenskomstansattes vedkommende ændring af arbejdsopgaver, afskedigelse eller bortvisning af disciplinære grunde, jf. Folketingstidende 1997-98, tillæg A, sp. 896.'

2.8 Ved den seneste ændring af offentlighedsloven, jf. lov nr. 606 af 12. juni 2013, blev den tidligere gældende § 2, stk. 3, 2. pkt., flyttet til den gældende offentlighedslovs § 21, stk. 3, 2. pkt.

Som det fremgår af de specielle bemærkninger til lovforslaget, jf. L 144, side 86, er der uanset denne ændring tale om en videreførelse af gældende ret. Af bemærkningerne fremgår det således:

'Der kan vedrørende den nærmere rækkevidde af bestemmelserne i stk. 2-3 henvises til beskrivelsen af gældende ret i betænkningens [betænkning 1510/2009 om offentlighedsloven; min bemærkning] kapitel 15, pkt. 6 (side 466 ff.).'

2.9 På den anførte baggrund kan det herefter lægges til grund, at disciplinære reaktioner omfattet af offentlighedslovens § 21, stk. 3, 2. pkt., alene omfatter reaktioner af en vis alvor, idet der skal være tale om en advarsel eller derover. For overenskomstansatte kan dette således konkret være en advarsel, en ændring af arbejdsopgaver, afskedigelse eller bortvisning af disciplinære grunde. Videre kan det lægges til grund, at det alene er oplysninger om selve den disciplinære reaktion, der er omfattet af offentlighedsloven – derimod ikke andre dokumenter og oplysninger i sagen.

2.10 [Tekst overstreget og derfor udeladt; min bemærkning] Som det fremgår af forarbejderne til 1998-loven, jf. det ovenfor citerede, er det alene oplysninger om **selve** den disciplinære reaktion – dvs. ansættelsesmyndighedens skrivelse med den endelige afgørelse i sagen – der er omfattet af offentlighedsloven.

Herom kan tilsvarende henvises til Mohammad Ahsan, der i Offentlighedsloven med kommentarer, 1. udgave, 2014, side 374, anfører:

'Omfattet af stk. 3, 2. pkt., er kun oplysninger om selve den disciplinære reaktion, dvs. ansættelsesmyndighedens skrivelse med den endelige afgørelse i sagen, men derimod ikke det materiale, der ligger til grund for den disciplinære reaktion.'

2.11 KL skal herudover bemærke, at KL – henset til de af A anførte bemærkninger i klagen vedrørende hensynet til det offentliges interesse i at få afdækket, hvor meget C uretmæssigt har ladet KL og skatteborgerne betale – konkret ikke har fundet, at der er grundlag for at meddele meraktindsigt [tekst overstreget og derfor udeladt; min bemærkning] jf. offentlighedslovens § 14, stk. 2, jf. stk. 1.

KL har i den forbindelse bl.a. lagt vægt på, at der som redegjort for under punkt 1 efter KL's opfattelse er tale om oplysninger, hvorom KL er underlagt tavshedspligt, jf. herved princippet i forvaltningslovens § 27 samt persondatalovens § 8, stk. 4 og stk. 5.

KL's supplerende bemærkninger

3.1 I tilknytning til de af KL ovenfor anførte bemærkninger vedrørende disciplinære reaktioner, skal KL for god ordens skyld oplyse [tekst overstreget og derfor udeladt; min bemærkning].

3.2 Det er således KL's opfattelse [tekst overstreget og derfor udeladt; min bemærkning].

KL bemærker, at de ovenfor anførte betragtninger om meraktindsigt i forhold til spørgsmålet om disciplinære reaktioner tilsvarende gør sig gældende i forhold til spørgsmålet om aktindsigt i oplysninger om enkeltpersoners private forhold. ”

Den 26. januar 2017 anmodede jeg om dine eventuelle bemærkninger til dele af KL's brev af 11. januar 2017. Jeg modtog ikke bemærkninger fra dig i den anledning og meddelte derfor ved brev af 20. februar 2017, at sagen var klar til behandling.

Ved en e-mail af 4. april 2017 oplyste du, at din ansættelse hos medie D ophørte midt i januar 2017. Du oplyste endvidere, at du nu arbejdede for medie B.

Du anmodede samtidig om, at eventuelle breve, som jeg måtte have sendt til dig/medie D siden mit brev af 22. december 2016, blev genfremsendt til dig hos medie B.

Den 7. april 2017 genfremsendte jeg mit partshøringsbrev af 26. januar 2017, dele af KL's udtalelse af 11. januar 2017 og mit brev af 20. februar 2017 til dig.

Du svarede den 19. april 2017 og skrev bl.a. følgende:

"KL henviser til persondatalovens § 8, stk. 4 og 5. Jeg kan her bemærke, at KLs bestyrelse overfor mig har bekræftet KLs direktion har valgt ikke at politianmelde C. (...)

...

Som ovenfor anført mener jeg, at der er tale om en sag af almen interesse, hvorfor jeg mener bestemmelserne om meroffentlighed bør tages i brug (jf. Offentlighedskommissionens betænkning nr. 1510/2009, side 751.) (...)

Det bemærkes afslutningsvis at KLs direktion, som afviser at udlevere bilagene, kan have personlige interesser i at undgå offentlighed. C's bilag skulle nemlig jf. KLs egne regler godkendes af en chef og idet han refererede til direktionen er der derfor et sammenfald af interesse, som jeg mener Ombudsmanden bør være opmærksom på i sin vurdering af sagen. "

Jeg sendte den 21. april 2017 dit svar af 19. april 2017 til KL.

KL afgav bemærkninger ved et brev af 3. maj 2017. KL bad om, at dele af høringssvaret ikke blev sendt til dig som led i partshøring, da du ellers ville blive gjort bekendt med oplysninger, som KL vurderede, at der ikke var ret til aktindsigt i.

Den 4. maj 2017 sendte jeg dele af KL's svar til dig og bad om dine bemærkninger.

Som svar på mit brev oplyste du i en e-mail af 9. maj 2017, at du ikke havde bemærkninger stilet til KL.

Jeg skrev herefter den 11. maj 2017 til dig, at sagen var klar til behandling.